

ΒΗΜΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ

Έτος ΣΤ'. Περίοδος Γ'.

ΙΔΡΥΤΗΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ Ν. ΚΑΦΑΤΟΣ

Αριθμός φύλλου 714

Ο Κ. ΙΩ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΚΑΙ Ο ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Είτε γνωστόν ὅτι οὐδὲν ἔστιν ὁ βενιζελισμὸς ἢ ἐπιχειρήματα πρός καταπολέμησιν τῶν πολιτικῶν του ἀντιπάλων καταφεύγει εἰς τῆς συκοφαντίας.

Ἐἶναι τοῦτο ἀρχὴ τοῦ κόμματος διατηρηθεῖσα ἀπὸ τῆς αὐτίκως ἀποστολῆς καὶ δὲν ἐπιτρέπεται δεξιὰ νὰ ἐλπίζη κανεὶς ὅτι οὐθὲν τὴν πυρκαϊκὴν κατὰ τὴν σημερινὴν μέλειτα περιόχον καθ' ἣν ὁ βενιζελισμὸς αἰσθανόμενος ἐκαστὴν ἀποθείτερον πύλης ἄλλῃ ἐποχεῖ, ἔχει ἀνάγκη νὰ ἐπιτετρατεύσῃ ὅλας τὰς δυνάμεις τοῦ καὶ νὰ χρησιμοποίηται ὅτι διαλέτεται μίτη ὅπως πολεμίσῃ τοῦ ἀντιπάλου τοῦ καὶ βελτιώσῃ τὴν ὄντως ἀξιοθρήνητον ἀπὸ ἀπόψεως κληρικτικῆς κατὰστασίν τοῦ.

Τούτου ὄντος δεδωμένου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκπλαγώμεν διότι ὁ βενιζελικὸς τύπος ἀντὶ παντὸς ἄλλου ὅπου δι' αὐτὸν ἀπὸ τῶν κανόνων τῆς πολιτικῆς ἠθικῆς νὰ ἀτακτῇ τὴν πολεμικὴν τοικατικὴν ἀρχὴν τοῦ κόμματος τοῦ Κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων κ. Ἰω. Μεταξῆ χρησιμοποιοῦν τὰς ὕβρεις καὶ τὰς συκοφαντίας. Ἐἴς ἐστὶ, ἄλλως τε, τοῦδε Κλάδου τινος ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ θὰ ἡλεγγύεσθαι ἀρεταῖς; ἢ εἴθ' ὅσον τὴν ἀξίωσιν νὰ ἐπιβεβαιώσῃται ἐπιμένον; τῶν Κλάδων τῶν τῶν Κλάδων πολιτικῶν κόμματος πολιτικῆς κατὰστάσεως. ἢ ἡλικῆ καὶ εὐπρεπείας.

Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὅπου ὁποῦν δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν εἶνε τοῦτο:

Ὁ κ. Ἰω. Μεταξῆς δὲν κρίνεται ὑπὸ τὸ βενιζελικὸν τύπον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν πολιτικῶν ἢ προσηπορικῶν τοῦ ἀρετῶν ἢ ἐλαττωμάτων, οὔτε ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ πολιτικῶν ἢ προσηπορικῶν αὐτοῦ κέρους; ἢ ἀτελειῶν τοῦ πολιτικῶν τοῦ προγράμματος. Ἐκρίνεται, ὡς πρός τὰ ἀειθέρημα κῶν κπίναντι τῶν ξένων κρατῶν, καὶ συκοφαντεῖται ὡς Γερμανοφιλικός.

Ἀλλὰ τὸ κόμμα τῶν Ἐλευθεροφρόνων, τοῦ ὁποῦ ἠγεγεῖται ὁ κ. Ἰ. Μεταξῆς, δὲν πρόκειται νὰ ἐκτεθῇ κατὰ τῆς προσηπορικῆς ἐκλογῆς εἰς τὴν Γαλλίαν ὡς νὰ ἰσχυρὴν ἐκ τῆς ἐπιλογῆς τῆς ψήφους τῶν ἄλλων πολιτῶν, διὰ τὸ δυνάμει νὰ τὸν ζηκίωσιν ἢ ἐπὶ Γερμανοφιλικῆς βενιζελικῆς συκοφαντίας.

Ἐὰν κόμμα τῶν Ἐλευθεροφρόνων ἂν ἐκτεθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ Ἑλληνικῶς θὰ εἶνε οἱ ψῆφοι, ὅστινες θὰ ρεφθεῖν εἰς τῆς κάλπικῶς ὑποψηφίων τοῦ.

Διὰ νῆνα λοιπὸν λόγον γίνεται τὴν ἐπανάληψιν καὶ τὴν κατὰ κράτος τῆς τετραμμένης ἐπὶ Γερμανοφιλικῆς συκοφαντίας εἰς ἄλλο; τοῦ κ. Ἰ. Μεταξῆς;

Διὰ νὰ τὸν ζηκίωσιν πολιτικῶς; Διότι μὴ πως φρονεῖ ὁ βενιζελισμὸς ὅτι κραδαινόντων κατὰ τῶν ἐκλογῶν τὴν

ἀπειλὴν τῶν ἐπιχειρημάτων κατὰ τοῦ Ἐθνους κινδύνων εἰς περιπτώσιν ἐπιτυχίας τοῦ «Γερμανοφιλικῆς» κ. Μεταξῆ θὰ στρέψῃ κατὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων τὰ ρεύματα τῶν λαϊκῶν συμπαθειῶν δειῶν σήμερον περιβάλλεται; Ἀλλ' ὁ βενιζελισμὸς γνωρίζε ὑπὲρ πάντων ἄλλων, ὅτι οἱ Ἕλληνας, ἐκλυθεῖν δὲν παραύρονται ἀπὸ ταυτάς, ὡς ἢ ἐπὶ Γερμανοφιλικῆς κατηγόριᾳ, ἀνοησίας. Τὸ μὲν δειῶν γνωρίζουν τὴν κ. Μεταξῆν, τὸ ἔντιμον παρελθόν του καὶ τὴν ἐθνικὴν δόξαν του, τὸ δὲ δειῶν κατηγόρος εἶνε ὁ βενιζελισμὸς; οἱ εἶχει διακεκολλητὴν τὴν ἀλήθειαν καὶ εἰς ἄλλο δειῶν γνωρίζε; οἱ σήμερον, μετὰ τὴν συντριβὴν τῆς Γερμανίας, πρέπει νὰ εἶναι τις παρῶν δειῶν νὰ ἐκκολουθῇ Γερμανοφιλικὸν πολιτικὴν.

Ἐπὶ ὅσον συνεπὸς ὁ βενιζελισμὸς γνωρίζε ὅτι διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰνε ἀχρηστὰ τὰ ἐπιχειρήματα τῆς Γερμανοφιλικῆς; τὰ ὅπου τὸν ἀφύονος χρησιμοποιοῦν κατὰ τοῦ κ. Ἰ. Μεταξῆ. δὲν εἶνε δότικον νὰ ἐννοηθῇ ὅτι αἱ προσηπορικῆς του τείνου εἰς τὸ νὰ καταστήσῃν ὑποπτον τὸν κ. Μεταξῆν εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ἀλλ' ὁ κ. Μεταξῆς θὰ εἶναι αὐτίκως — μετὰ τῆς ἐκλογῆς; — ὁ Ἐρωτοπόρος τῆς Ἑλλάδος; ὁ δὲ χαρακτηρισμὸς αὐτοῦ, ὡς γερμανοφιλικός, ἂν γίνῃ ὑπὸ τῆς Γαλλίας; πιστευτὸς δὲν θὰ βλάψῃ αὐτὸν προσηπορικῶς, οὔτε πολιτικῶς θὰ τὸν μειώσῃ.

Ὅτι βλάβη τὴν Ἑλλάδα εἰς ἄλλο; τῆς ὁποίας θὰ ἐκδηλωθῶν αἰ συνέπειαι τῆς Γαλλικῆς δυσμενείας κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Ἐρωτοπόρου τῆς.

Τοῦτο ὑπὲρ πάντων ἄλλων τὸ γνωρίζε ὁ βενιζελικὸς τύπος καὶ ὡς ὁ πατριωτικῆς τὸ εὐρίκει ἐπιτετραμμενον νὰ συνεχίξῃ μίαν τακτικὴν ἣτις ἐν ὅ ἰσθὺς πρόκειται νὰ τὴν ὠφελήσῃ κληρικτικῶς, διότι οὔτε μίαν ἀν ψῆρον θὰ προσηπορικῶς τοῦ δειῶν εἶνε προσηπορικῶς; νὰ ἰσχυροποιήσῃ διὰ τὴν ἐθνικὴν διακεκολλητῆς εἰς τὴν Κόραν καὶ — πειθῶν — νὰ ἐπισωρεύσῃ νέας κατὰ τοῦ Ἐθνους συμφορας.

ΠΕΡΙ ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἐν Κων)πόλει ἀντιπροσώπου τοῦ «Μόρνινγκ Πόστ» ἢ Ἐθνοσυλλέουσις τῆς Ἀγκύρας ἀπεφάσισε νὰ παραπέμψῃ τὸν Σουλτάνον εἰς τὴν δίεσιν ἐπὶ ἐγκάτη προδοσία παθῶς καὶ τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως τῆς Κων)πόλεως. Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας μεταδίδει ὁ ἐν Βομβάτῃ ἀνατολικῆς τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» ἢ εἰδησις τῆς καθαιρέσεως τοῦ Σουλτάνου ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυλλέουσις τῆς Ἀγκύρας προεκάλεσεν αἰσθησιν βαθυτάτην εἰς τοὺς Ἰνδοὺς Μουσουλμάνους.

— Βεβαίως εἰ καλῶς πληροφορημένης πηγῆς ὅτι τὰς συμμάχους κυβερνήσεις καὶ ἰδιαιτέρως τὴν Γαλλικὴν ἀνησυχῶσιν μὲν γενικῶς ἢ ὁ λην Ἀνατολῇ κατ' ἰστας, ἀλλ' ἰδιαιτέρως ἠδιακίνωσις τὴν ὁλοκλήρως ἐπέδωκεν

εἰς τὸ γαλλικὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν δὲν Παρισί; οἱ ἀντιπροσώπουσις Ἀγκύρας; καὶ δι' ἣς ἐτινίκετο ὅτι ἢ κυβερνήσεως τοῦ θεωρεῖ ἀνεπαρκέως τὰς ἀπὸ 16ης Μαρτίου 1920 συναφθείσας συνθήκας καὶ συμβάσεις μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ τῆς Ἐπιφανῆς Πύλης. Ἡ «Ἐφημερίς τῶν Συνζητήσεων» σχολιάζουσα τοῦτο ὡς καὶ ἄλλὰ ἰστορικτικὰ τῶν κεραλικῶν διαθέσεων ἐξάγει τὸ συμπέρασμα ὅτι εἰς τὴν μέλλουσαν διάσκεψιν ἀσφαλῶς θὰ προκύψουν μέγιστα δυσχέρεια.

Ἐξ ἄλλου τὴν συμμαχικὴν ἀνησυχίαν προεκάλεσεν ἢ αἰτίαις τοῦ στρατηγῶς Σαρπὸ ὅπως τοῦ ἐπιτραπῆ νὰ καταλάβῃ τὸ Κραγατς διὰ ν' ἀπιδρεύσῃ ἐνδεχομένην διαβασιν τῶν Τουρκικῶν πέραν τοῦ Ἐβρου.

Κατὰ πληροφορίας τοῦ παριζινοῦ «Χρόνου» αἱ κυβερνήσεις Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐτηλεγράφησαν πρὸς τοὺς ἐν Κων)πόλει Ἀρμοστὰς τῶν ὁδηγίας διὰ τὴν συμμαχικὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν κεραλικὴν νόταν, τὴν διαμαρτυρομένην διὰ τὴν πρόσκλησιν ἀντιπροσώπων τῆς κυβερνήσεως τῆς Κων)πόλεως εἰς τὴν διάσκεψιν.

Εἰς τὴν διακοίνωσιν τῶν τῆς τῶν οἱ Σύμμαχοι ἀπαντοῦν ὅτι οἱ Τουρκοὶ μένου ἐλεύθεροι νὰ κανονίσουν μεταξὺ τῶν ἐὰν ἢ Κυβερνήσεως τῆς Κων)πόλεως διὰ στεῖλη ἀντιπροσώπουσις ἢ ὅχι καὶ θεωροῦν τὴν ἀνωτέρω ἀναφερομένην διακοίνωσιν τῆς Ἀγκύρας ὡς σιωπηρὰν ἀποδοχὴν τῆς Συνδιασκεψῆς τῆς Λωζάννης.

Ἀνηγγέθη σχετικῶς ἐκ Κων)στατινουπόλεως, ὅτι ὁ Μ. Βαζύρης εἰδοποίησε τοὺς Ἀρμοστὰς τῶν Συμμάχων ὅτι ἢ κυβερνήσεως τῆς Κων)πόλεως ἀπεφάσισεν νὰ μὴ ἰσοσταίλη ἀντιπροσώπου εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν.

Ἡ δευτέρα διακοίνωσις ἢ ἐπιδοθεῖσα ἀπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς κυβερνήσεως τῆς